

Ομιλία κ. Γιάννη Μπουτάρη, Δήμαρχο Θεσσαλονίκης

Καλημέρα κι από μένα.

Νιώθω μια ιδιαίτερη συγκίνηση που βρίσκομαι σήμερα εδώ για να τιμήσουμε όλοι μαζί τα 100 χρόνια του Συνδέσμου και επιπλέον να απολαύσουμε το τόμο αυτόν, τον οποίο ξεφύλλισα και είναι πραγματικά πολύ σημαντικός. Και η συγκίνηση αυτή, να ξέρετε, είναι διπλή γιατί γνωρίζετε όλοι τη βαθιά σχέση που με συνδέει με το Σύνδεσμο. Για πολλές δεκαετίες υπήρξα μέλος και είχα επιπλέον την τιμή να συμμετέχω ενεργά στη Διοίκηση εκλεγμένος ως Β' Αντιπρόεδρος τα χρόνια '95-97. Χρόνια που ήταν δύσκολα για την εταιρία που εκπροσωπούσα. Γι' αυτό και σήμερα εδώ ανάμεσά σας δεν νιώθω ότι βρίσκομαι απλά ανάμεσα σε φίλους, νιώθω ότι βρίσκομαι ανάμεσα σε δικούς μου ανθρώπους.

Αισθάνομαι όμως επιπλέον μια βαθιά συγκίνηση κρατώντας στα χέρια μου τον καλαίσθητο αυτό τόμο που είχε την πρωτοβουλία η παρούσα Διοίκηση να εκδώσει, τιμώντας τα 100 χρόνια του Συνδέσμου. Μια έκδοση που είναι αποθετήριο σπάνιου εικαστικού και φωτογραφικού υλικού. Ο τόμος αποτελεί έναν καρπό επισταμένης έρευνας του έμπειρου μελετητή, του Βαγγέλη Χεκίμογλου. Το απέριττο γράψιμό του, παρακολουθεί με ακρίβεια τη συνεργατική πορεία του επιχειρηματικού κόσμου της Βόρειας Ελλάδας, από την ίδρυση του Συνδέσμου ως τις μέρες μας. Στις σελίδες του γενιές ολόκληρες δυναμικών ανθρώπων διαδέχονται η μία την άλλη, όχι απλώς σε προσωπικές επιδιώξεις, αλλά σε έναν κοινό αγώνα για την προώθηση και ανανέωση της επιχειρηματικότητας σε εθνικό επίπεδο.

Εδώ πρέπει να σημειώσω δυστυχώς, ότι η επιχειρηματικότητα λειτουργεί, ειδικά μετά τον πόλεμο, σε ένα κράτος εχθρικό ως προς την ιδιωτική πρωτοβουλία. Όταν λέω εχθρικό το εννοώ. Το κράτος όχι μόνο δεν βοηθάει την βιομηχανία, αλλά δημιουργεί και ένα κλίμα στην κοινωνία που είναι αντίθετο με την επιχειρηματικότητα, και δεν εννοώ αυτό το κράτος το σημερινό.

Στις σελίδες αυτές πιστοποιείται περίτρανα το γεγονός ότι η τάξη των επιχειρηματιών της Βόρειας Ελλάδας μαζί με την ευθύνη των ατομικών τους επιχειρήσεων ανέλαβε να σηκώσει στις πλάτες της και τις ελπίδες για προκοπή και ευημερία. Και όμως το έκανε με συνείδηση του ιστορικού αυτού βάρους, άλλοτε με μεγάλη επιτυχία και άλλοτε ως Νέμεσις. Στιγμές δόξας και έξαρσης του βιομηχανικού επιχειρείν, εναλλάσσονται με στιγμές αγωνίας και κινδύνου μέσα σ' αυτά τα 100 χρόνια. Μαζί με αυτές εναλλάσσονται και τα μεγάλα εκείνα οικογενειακά ονόματα που το έργο τους συνθέτει το μυθολογικό υπόστρωμα του κλάδου μας.

Πως μπορεί να μην θυμάται κανείς με υπερηφάνεια τον εκπληκτικό πρωτοφανή δυναμισμό της βιομηχανικής ανάπτυξης της Βόρειας Ελλάδας στα χρόνια του '60; Αλλά και πως γίνεται να ξεχάσει κανείς τις πικρές εκείνες στιγμές της αναγκαστικής διαγραφής από τα μητρώα του Συνδέσμου μας, των Εβραίων συμπολιτών μας το '43. Γι' αυτό και φυλλομετρώντας τον τόμο νιώθω την ίδια συγκίνηση που νιώθει κανείς ξεφυλλίζοντας ένα άλμπουμ οικογενειακών φωτογραφιών. Χαρές, πίκρες, ενθουσιασμοί αλλά και μια περίεργη θλίψη για εποχές που έχουν παρέλθει. Γιατί όπως και να το κάνουμε ο τόπος μας αυτός κλείνει μέσα του μια ιστορία 100 χρόνων και η ιστορία γίνεται παρελθόν, ενώ το αγωνιώδες ερώτημά μας σήμερα αφορά το μέλλον. Μετά τον άνισο αγώνα μας τόσων και τόσων

δεκαετιών με την κρατική γραφειοκρατία, μετά την κατάρρευση των διαφόρων αναπτυξιακών νόμων, μετά την αποβιομηχάνιση της Βόρειας Ελλάδας, οι παραγωγικοί κλάδοι που εκπροσωπούνται στο Σύνδεσμό μας βρίσκονται πια ενώπιον της επιτακτικής ανάγκης επαναπροσδιορισμού της στρατηγικής τους.

Αυτό πρέπει σήμερα να γίνει μέσα σε δραματικές κοινωνικές και οικονομικές περιστάσεις που έχει δημιουργήσει η πρωτοφανής κρίση ρευστότητας και χρέους. Σε ένα περιβάλλον ασαφές, τουλάχιστον προς το παρόν, ως προς την κυβερνητική προώθηση για την ιδιωτική πρωτοβουλία, αλλά και την επιχειρηματικότητα γενικότερα.

Η μεμψιμοιρία όμως, ακόμα και αν είναι δικαιολογημένη, στις σημερινές περιστάσεις δεν είναι καθόλου ωφέλιμη. Γι' αυτό και νιώθω ότι πρέπει να είμαστε αισιόδοξοι ιδίως σήμερα, ιδίως τώρα. Είμαι αισιόδοξος, όχι μόνο από ανάγκη, αλλά και από πεποίθηση γιατί μας ξέρω. Γιατί γνωρίζω από πρώτο χέρι τα αποθέματα δυναμισμού που η επιχειρηματική μας οικογένεια διέθετε πάντοτε και διαθέτει.

Το αποκαλύπτει άλλωστε και ο τόμος αυτός. Αποδείχτηκε, πως μπορούμε να ξεσηκωνόμαστε και να αρπάζουμε ευκαιρίες που ακόμα και η ίδια η κρίση δημιουργεί, χωρίς αυταπάτες για τα αναπτυξιακά μέτρα που μπορεί να μας υπόσχεται ένα ανάπηρο κράτος ή μία, άσχετη με την ελληνική πραγματικότητα, βορειοευρωπαϊκή ελίτ. Θα τα βγάλουμε πέρα στηριζόμενοι στο καταπληκτικό ανθρώπινο δυναμικό της χώρας, και τους δεσμούς αλληλεγγύης που σφυρηλατούμε με αυτό.

Μέσα από τις δράσεις κοινωνικής υπευθυνότητας, τις ξεχωριστές και ανθρώπινες ιδέες που παράγουν οι νέοι μας. Μέσα από τα ευρύτατα δίκτυα φιλίας και συνεργασίας που μας συνδέουν με τους επιχειρηματικούς παράγοντες των Βαλκανίων αλλά και ολόκληρης της Ευρώπης.

Αυτή είναι η ελπίδα ενός Γιάννη Μπουτάρη, οينوποιού, πολίτη και μέλος του Συνδέσμου.

Το να πρωτοστατήσει όμως η πόλη της Θεσσαλονίκης στο εγχείρημα αυτό, ως μοχλός ανάπτυξης της διεθνούς επιχειρηματικότητας, είναι το όραμα και η δέσμευσή μου ως Δημάρχου.

Σας ευχαριστώ.